

Tőke Ervin a Székely Szabadság Napján: „A román állam hadjáratot folytat ellenünk!”

2018. 3. 13.

Tőke Ervin, az Erdélyi Magyar Néppárt alelnöke, a Minta ifjúsági szervezet elnöke tolmácsolta az erdélyi ifjúság üzenetét a Székely Szabadság Napján. Beszéde alább olvasható:

Áldás, békesség a székely népnek!

Köszöntöm Önöket az Erdélyi Magyar Ifjak, a Minta ifjúsági szervezet és a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom nevében. Ma Önök, ti jelképezitek Székelyföldet és azt az akaratot, amely az itthon maradásról, a kiszámítható jövő megépítéséről szól.

Sokan gyűltünk össze itt Székelyvásárhelyen idén is, de mindannyian tudjuk, hogy nem elegendő. Mi, akik ma itt vagyunk, hisszük, hogy nem szabad hagyni, hogy népünk szabadságvágyának lángja kialudjon. De lelkünk mélyén mindannyian tudjuk, hogy ez a láng évről évre egyre kisebb és halványabb az érdektelenség szűrkegében. Ezért mi mindannyian, egyenként és személyesen felelősek vagyunk, ítélezik felettünk minden felmenőnk, aki verítéket és vért áldozott, szenvedett, de meg nem alkudott azért, hogy ma itthon magyarként, székelyként élhessünk. Idén is összegyűltünk, hogy követeljük a székely szabadságot. Azt a szabadságot melyet megígérték és jár nekünk. De ideje szembenézni a ténnyel, hogy a történelemben senkinek nem jár semmi ingyen, mindenki azt kapja amiért megdolgozik, amit kiharcol magának, amit igazán akar. Ideje szembenézni azzal a ténnyel, hogy a román állam hadjáratot folytat ellenünk és nem akarja, hogy itthon magyarként, székelyként élhessünk és fejlődhessünk. Zaklatják rendezvényeinket és büntetik az azokon résztvevőket. Tiltják nemzeti jelképeink használatát. Ellehetetlenítik anyanyelvünk használatát. Elhurcolják otthonaikból székely testvéreinket és a legsötétebb kommunizmust idéző koncepciók eljárásokat folytatnak ellenük. A nemzetközi, de még a román jogot is sértő módon

tiltják ki nemzettársainkat Erdélyből, sokszor még egy valótlan okot sem adva. Szembe kell néznünk a ténnyel, hogy nem elég siránkoznunk ezek miatt, hanem tennünk is kell ellenük, mert senki más nem fog megvédeni minket és senki más nem segíthet rajtunk, ha mi nem segítünk magunkon.

Ne csak követeljük nemzeti jelképeink használatát, hanem használjuk is nemzeti jelképeinket. Ne csak felháborodjunk azon, hogy üldözik nemzettársainkat, hanem védjük is meg őket, viszont ne hagyjuk, hogy korrupt emberek magyarságukkal takarózzanak. Ne csak követeljük nyelvünk jogegyenlőségét, hanem használjuk is a magyar nyelvet.

Ne csodálkozzunk, hogy egyre többen érdektelenek nemzetünk ügye iránt, főleg fiatalok, amíg hagyjuk, hogy szabadságvágyunkat, követeléseinket folyamatosan csak üres politikai szöveggé használják és azok, akik elvileg minket kéne képviseljenek még mindig üzletelnek a minket elnyomókkal és felakasztani vágyókkal. Fel kell ébresszük magunkat és környezetünket abból a szürke érdektelenségből, melybe belesüllyedtünk az elmúlt negyed évszázad során. Fel kell rázzuk népünket ebből a nyomasztó és emésztő álomból és elkell kezdjünk dolgozni azon, hogy gyerekeinkre, unokáinkra ne csak letarolt erdőket és feljavított utakat hagyjunk. Nem szabad engednünk többet a megalkuvóknak, a jövőnkkel kufárkodóknak és az igazából csak a húsos fazékról lemaradt üresen kuruckodóknak.

Mint közösség mindent meg kell tennünk azért, hogy az országot tönkretevő bukaresti korrupció, Székelyföldön ne hogy még jobban elterjedjen. Ne feledjük soha, hogy nem az autonómia a cél, hanem csak egy eszköz abban a munkában melyet népünk megmaradásáért és fejlődéséért végzünk. Addig is amíg az autonómia még nincs a kezünkben, élnünk kell minden más olyan eszközzel ami rendelkezésünkre áll.

Ha a román állam ezt tagadja is, mi gondoljunk úgy Székelyföldre, mint önálló egységre és egységes gazdasági és politikai elvek és tervek szerint dolgozzunk. Ehhez a munkához soha nem kaptunk a magyar nemzettől még annyi támogatást mint ma, ne hagyjuk, hogy egyesek ezt a segítséget, szemfényvesztő semmiségekre pazarolják.

Ne felejtjük el soha, hogy a magyar nemzet része vagyunk és ne felejtünk el eleget tenni kötelességünknek a magyarsággal szemben. Ugyanakkor ne hagyjuk, hogy a labanc lelki árulók újra szétszakíthassák nemzetünket a Kárpát-medencében.

Ütött az óra és ha tovább haladunk kis lépésekben az enyészet felé, lehet késő lesz majd felébredni. Épp ezért nem csak követelnünk kell a jogokat melyek megilletnek minket, hanem egy népként, egy akaratként el kell kezdenünk tenni értük, hogy majd egyszer ténylegesen megünnepelelhessük a Székely Szabadság Napját.